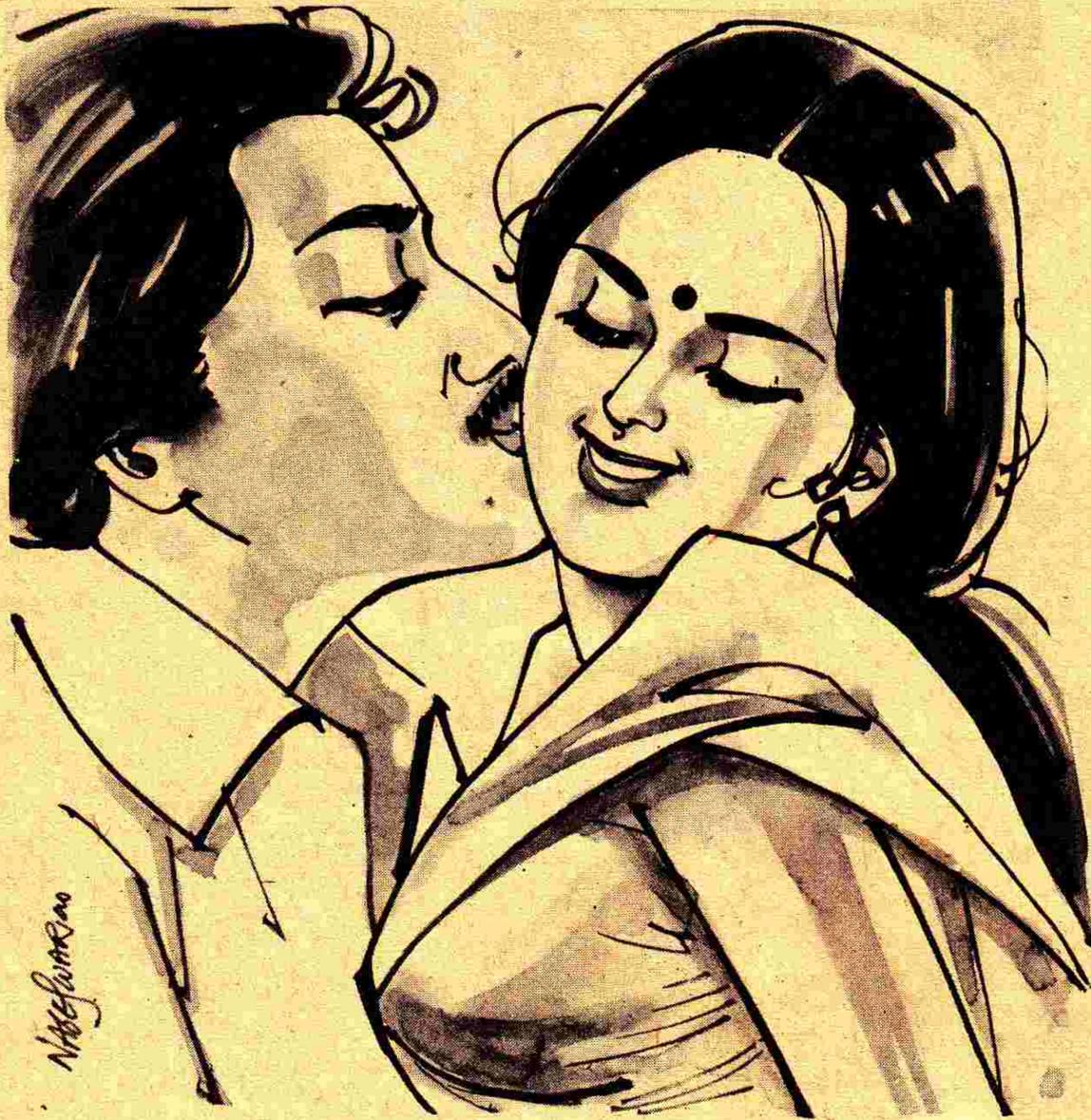

అందం

వి.ఎం.ఎస్. స్వామి

“అమర్ వాళ్ళ నాన్న బావుంటాడు కదూ మమ్మీ?”
 కూతురు వేసిన ప్రశ్నకు బానన్నట్లుగా తలూపింది ఊర్వశి. కడుపులో పెరుగుచూన్న తన మూడో బిడ్డ కోసం ఇప్పట్నుంచే స్వెట్టర్ అల్లుతు.
 అంతటితోనే లావణ్య ఊరుకొనుంటే ఏ సమస్యాలేకపోను....
 “మరి మా దాడి అలా ఉండడం మమ్మీ” అంటూ తన పసివయస్సు చాపల్యాన్ని మరి కాస్త బయటపెట్టింది.
 ఊర్వశి ఊహించని ప్రశ్న అది.
 అలా కూతురు అడగగానే వెంటనే ఆమె ముఠం వివర్ణమైంది.
 లావణ్య చెప్తున్నట్లు నిజంగానే అమర్

వాళ్ళ నాన్న బావుంటారు. అతనితో పోలిస్తే తన భర్త అట్టేరూపసి కాదు. ఆమాటకొస్తే తనేమాత్రం అందగతైనో?
 పెళ్ళికిముందు ఎన్ని కలలుకన్నదో, నవ మనమధునివంటి భర్త కావాలనో, ఆ కలలకు సరిజోడు కుదరక ఎన్నో సంబంధాలి తృణీ కరించాల్సి వచ్చింది.
 చివరికి జరిగిందేమిటి?
 ఇరుగూ పొరుగూ సూటిపోటి మాటలూ తనకన్నా చిన్నవయసునేస్త్రాంకే పెళ్ళితై ఇద్దరేసే, ముగ్గురేసే పిల్లలూ....
 ఆనైరాళ్ళంలో అష్టమ సంబంధంగా కిరీటి తటస్థించాడు. అతని అందిచందాలు చూసేపాటి వ్యవధి లేకపోయింది.
 ప్రభుత్వానికెలా సంజాయి సీడ ఓ సమ

స్వలా పరిణమిందిందో అలాగే తన పెళ్ళి సమస్యపట్ల కన్నవారూ విసిగి. వేసారీ ఇంకాస్తే సతమతంకాలేక కిరీటి సంబంధాన్నే స్థిరపర్చాడు. తన మెడలువంచి, అతనికి కట్ట బెట్టారు.

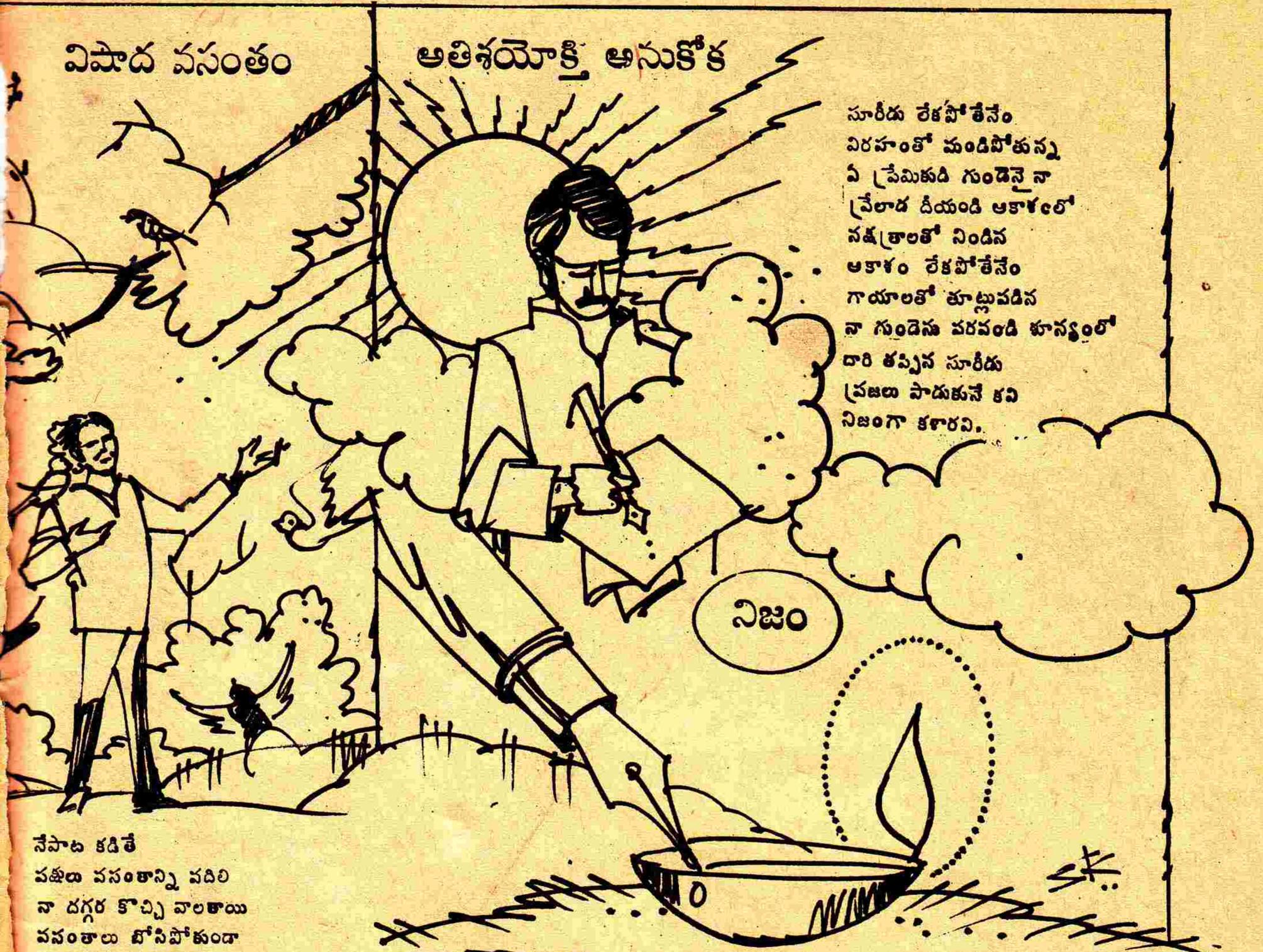
ఆ మరుసటి ఏడే రవి కడుపునవడ్డాడు. తర్వాతదే ఈ సిసింద్రీ లావణ్య! ఇంత లేతవయస్సునుంచే దీని మనమూ? విషబీజాలు నాటుకోవడం మంచిదికాదు. అలా గనే కూతురికి అనునయంగా బోధించింది ఊర్వశి. తప్పమ్మా! అలా నాన్నగార్ని ఆన కూడదూ! మేడివంతుసంగతి నీకు తెలుసుగా....” అంటూ- ఎదుటివారికి చెప్పేటం దుకే నీకులు ఉన్నాయనే ఫక్కిలో కూతురి కైతే నాలుగు నీతివాక్యాలు వల్లించిందేకానీ- తన స్వగళానికొస్తే....
 అమర్ వాళ్ళ నాన్న, విజయస్పరధూపాన్ని చూసినప్పుడల్లా మనసు అదుపు తప్ప- తూంటుంది.

అది సంసార త్రికి తగదూ! కట్టుకున్న మగవాడు ఎలాంటివాడైనా, వాడితోనే వెళ్ళ మారాలి! అప్పుడే జీవితం ధన్యమని ఓవక్క- అంతర్వాణి మేలుకొలుపు!
 అలాంటి క్షణక్షణ చిత్రం కలిగిన తనకు పుట్టిన లావణ్య, సౌందర్యోపాసన బుద్ధులే పుణికిపుచ్చుకోవడంలో వింతకూడానా? ఊర్వశి అంతరంగం అలాఉంటే ఇక లావణ్య పరిధిలో- తనేం తప్పుగామాట్లాడిందనో, ఈ మమ్మీ పెద్ద పెద్ద మాటలం-టూందీ? తను మళ్ళీ నోరువిప్పితే ఇంకా ప్రోలాంగ్ హేమరింగ్ ఎక్కడ భరించాల్సి ఎస్తుందోనని కిక్కురు మనలేదు
 బిక్కు-బిక్కు-మంటూ తల్లికేసి కళ్ళప్ప- గించింది.

“వెళ్ళి ఆడుకో ఫో!” అంటూ అప్పుడే కాస్త విసురు చూపించింది ఊర్వశి. వెంటనే అవతలికి నడుస్తున్న కూతురిని చూస్తూ ఇలా తలపోసింది “ఇలాంటి మాటలెప్పుడూ నా ముందు ప్రస్తావించకుండా దీనికి ఇప్పు- డీచ్చిన దోస్ చాలు. దీన్నే ఎవరైనా “నీవేం బావులేవు” అంటే ఎంత బాధపడుతుందీ? ఆ రాత్రి....
 భర్త కౌగిల్లో ఊర్వశికి సాయంత్రం జరిగిన తలపుకొచ్చింది. అది భర్తకు చెప్పడమా? మానడమా? చెబితే అతని రియాక్షన్ ఎలా ఉంటుందో?
 తనను ఆదరించడంలో ఎలాంటి లోపం చేయని మంచివ్యక్తికి నిజం చెప్పకపోవడం ఆత్మద్రోహంకిందే లెక్కని పరిపరి విధాల తర్కించుకుంది.
 పర్యవసానంగా “ఏమండీ! సాయంత్రం

విషాద వసంతం

అతిశయోక్తి అనుకోక

సూరీడు లేకపోతేనేం
విరహంతో మందిపోతున్న
ఏ ప్రేమికుడి గుండెనైనా
నేలాడ దీయండి ఆకాశంలో
నక్షత్రాలతో నిండిన
ఆకాశం లేకపోతేనేం
గాయాలతో తూట్లువడిన
నా గుండెను వరవంది కూన్యంలో
దారి తప్పిన సూరీడు
ప్రజలు పాడుకునే కవి
నిజంగా కళారవి.

నిజం

నేపాట కడితే
వక్షులు వసంతాన్ని వదిలి
నా దగ్గర కొచ్చి వాలతాయి
వసంతాలు బోసిపోకుండా
నా కన్నీటి బిందువు నొకదాన్ని
కోకిల గొంతులో ఉంచి పంపిస్తాను

సావిరహే....

నీ తోడులేని ఈ రాత్రులను
చేడు మాత్రం ఒకేసారి మింగలేను
నీ జ్ఞాపకాల నూరించుకుంటూ
చాక్రెట్ లా చప్పురిస్తాను.

మనసులోని భావాన్ని
పలికించే నాలుక
ఒక్క-కలానికే ఉంది
విషాదాన్ని వాణికించే
హృదయం
నా ఒక్క-డికే ఉంది
* *
కలాల నాలుకలకు

కాగితాల బుగ్గలతోనే పని
హృదయంలో గదులన్నీ
గాయాల సియిల అని
* *
వేదనతో మందేగుండెకు
కన్నీరే చమురు
ముక్కలై న మనసును
ప్రేమగా కాస్త నిమిరు

-రంజన్

ఎం జరిగిందంటే- అంటూ ఆరంభించింది. ఆమె చెప్పున్నంతసేపూ కిరీటిముఖాన ఎప్పుడూ ఉండే ప్రసన్నతమినహా మరే పీలింగూ కనబడలేదు ఊర్వశికి. ఆ తన సంస్కారానికి మనసులోనే జోహారులర్పించింది ఊర్వశి. ఆ విధంగా కిరీటిలో నెలకొన్న ఉన్నత ప్రమాణాలను మరి ప్రస్తుతీకరించేలా. సువ్యవస్థుడు చెప్తుంటే

గుర్తుకొస్తూంది ఊర్వశికి. మొన్నోమారు షైర్ కెళ్తుంటే, అమర్ వాళ్ళ మమ్మీ భావుం టుంది కదూ దాడి! అన్నాడు రవి. దీన్నిబట్టి తేటల్లెనైంది ఏమంటే, పిల్లలకు పౌరుగు వాళ్ళ తటకూ బెతుకుల మీదే నిష్కపటమైన ధృష్టి ఉంటుంది అవి. మన పెద్దల్లో మాత్రం అలాంటి ఊట లుండనా? కాకపోతే నర్తకా, స్వామిమాన

లతో బయటపడం! అన్నాడు. అతని గుండెల్లో ఒడుగుతూ "అలా- మగల్లో అన్యోన్యతా, పరస్పరావగాహన లేక పోయాక మిత అందచందాయండ్ల ఏం ప్రయోజనం లెదురూ.... అంది ఊర్వశి అభ్యుత్థయంగా, ఆనురాగంతో! మనకులేని వాటి గురించి అలా నరిపెట్టు కోక చేయగలిగింది మాత్రం ఏముందిలే! స్వగతంగా నిట్టూర్చాడు కిరీటి